

ЛОРА ЕЛЕН АНДЕРСОН

ДУГА
СИВИЋ
ОКО ОЛУЈЕ

Превела

Дијана Радиновић

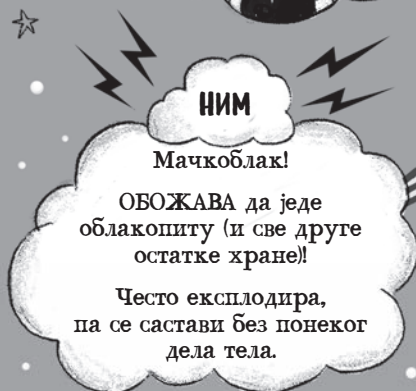
■ Laguna ■

ДУГАНА СИВИЋ

Прва дугоноша после читавих хиљаду година!

Има МНОШТВО додатних чаробних моћи које се зову дарови дуге.

НИМ

Мачкоблак!

ОБОЖАВА да једе облакошиту (и све друге остатке хране)!

Често експлодира, па се састави без понеког дела тела.

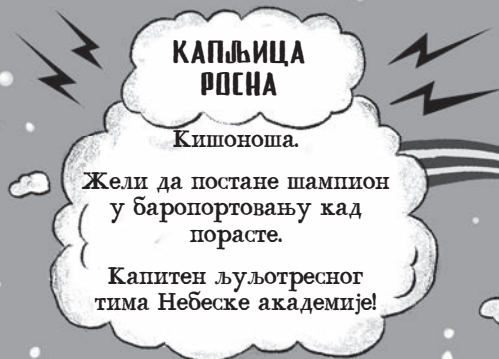

СНЕШКО СТУДЕН

Снегоносац,

Из ушију му кулају пахуље кад се замисли.

Држи рекорд у похађању наставе од сто два посто.

КАПЉИЦА РОСНА

Кипноноша.

Жели да постане шампион у баропортовању кад порасте.

Капитен љуботресног тима Небеске академије!

НЕФИЈА ОБЛАКУЉИЦА

Облаконоша.
Најбоља детективка на
Небесју.

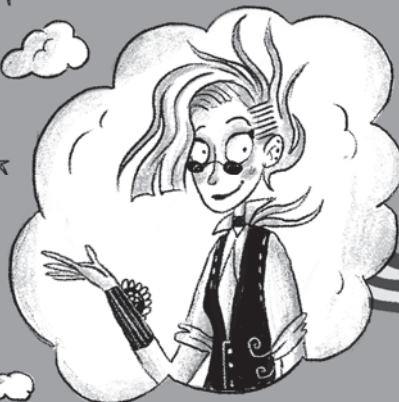
Има пужоблака по
имену Госн Стив.

СУНЧИЦА СЈАЈНА

Сунцоноша.
Умало да постане стихија,
али је решила да окрене
нови лист.

Помаже Дугани да научи
све о небеској моћи дуге.

ГОСПОЂИЦА РОСУЉА

Кишноша.
Заменица директорке
у Небеској академији.

Готово никад се не
смеши.

ТЕТКА МАГЛОВИНА

Облаконоша.
Обожава да приређује
облачуљасте забаве.

Поздравља је према
небеској моћи дуге.

НАСЕЉЕ ОБЛАЧАРИ

КОНЗЕРВАТОРИЈУМ
СУНЦОЧУВАРА

МЕЋАВНЕ ПЛЈАНИНЕ

ПОЉЕ СУНЦОКРЕТА

СЕЉО ПОТОП

КВАРТ КИШОВРАНА

ТРОМОВИТЕ ПЕЋИНЕ

ДОЛИНА ВЕТРОВА

ВЕЋЕ
ВРЕМЕТВОРАЦА . . .

ШКОЛА СУНЧОЧУВАРА
ВЕТРЕЊАЧА

СУНЧАНИ
АПАРТАМАНИ

ЏЕЛЈУКОВА ШУМА

НЕБЕСКА
АКАДЕМИЈА

ВЕНАЦ
ВРЕМЕКАЗА

КИШНЕ
КУЛЕ

СУНЧЕВА ЦИТАДЕЛА

МУЊЕВИТЕ ЗГРАДЕ

НЕБОГРАД

ЗРАЧНИ АПАРТАМАНИ

СЕЛО
ВЕТРОКАЗА

БАРИЦЕ ЗА
СКАКАЊЕ

ЉУЉОТРЕСНА
АРЕНА

ЗА СВАКИ
СЕДАН

САМО У
АРЕНА

ЏИЧА
ЗИМА

СУВА ЈЕСЕН

ПЕКАРА
ДОБРО ЈУТРО

ОБЛАЧИНА

НЕБЕСЈЕ

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

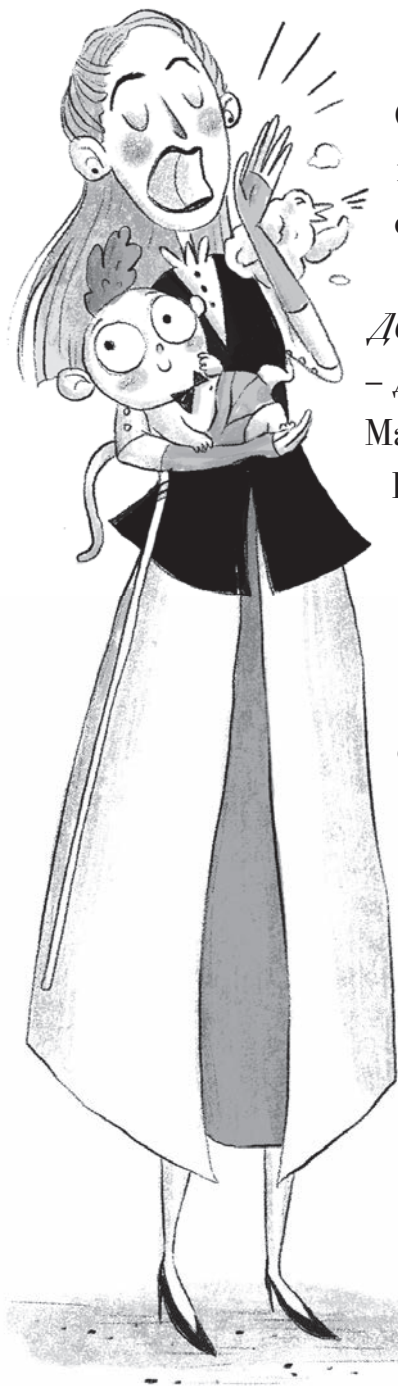
ОБЛАЧУЉАСТА ЗАБАВА ОБЛАЧНИХ

Било је сунчано недељно поподне у Целзијусовој шуми, на савршеном месту за облачуљасту забаву.

Десетогодишња Дугана Сивић и њен најбољи друг Снешко Студен седели су на пању окружени облачуљцима и одмарали се од игре музичких облака. Дугана је *умало* победила, али је њен мачкоблук Ним експлодирао, па се Дугана стропоштала на земљу уз *БАМ!*

– Ово је девета облачуљаста забава на којој сам била, а још *ниједном* нисам победила у игри музичких облака – јекнула је Дугана, па склонила дугу косу боје дуге с лица. После игре је била још чупавија него иначе. – Можда неки следећи пут, а? – Заголицала је Нима испод браде.

Он је почео задовољно да преде и попримио облик срца.

– *ЈОШ ДЕСЕТ МИНУТА ДО БРАЊА ОБЛАЧУЉКА!*

– дрекнула је Дуганина тетка Магловина, препавши другаре.

Врапцоблак на њеном рамену испустио је продоран писак који је пробијао уши. – Још само десет минута и мој МИЛИ Облачић добиће своје облачасто биће које ће га довека пратити!

Из Снешковог ува узлетеле су силне пахуљице. То му се увек дешавало кад би се замислио. Дугана их је звала *мислуљице*. Снешко је био најдивнији и најпаметнији снегоносац кога је Дугана икад упознала и њен најбољи друг.

– Питам се које ли ће облачasto биће добити твој мали брат – рекао је, одмотавајући лепо спремљен ускисло-покисли сендвич.

– Облачић ће, претпостављам, одабрати неки птицоблак – казала је Дугана, грицкајући громку погачицу. – Сва деца Облачних одабрала су птицоблака. – Дугана је показала главом ка осморо деце тетке Магловине. Сва су на рамену имала птицоблаке, који су цвркутали, грактала или чаврљали.

Облачић Облачни, најмлађи Дуганин брат од тетке, данас је пунио годину дана, а сваки је облаконосац по традицији брао цвет облачуљак на свој први рођендан. Кад би га убрао, из њега би изашло мајушно облачasto биће које би постало доживотни пратилац младом облаконосцу. Заједно би учили да изводе дивну облачну магију и не би се никад раздвајали.

Облачуљасте забаве увек су биле весео догађај на коме су се окупљали тетке, ујаци и стричеви да се виде и испричају. За Дугану је, међутим, овогодишња облачуљаста забава била посебна. Први пут се сад сусрела с родбином откако јој

се пре шест месеци живот
изокренуо наглавачке.

– Верујем да твоје тетке,
стричеви и ујаци једва чекају да
чују све о твојој новој моћи! –
рекао је Снешко смешећи се.

– Хммм. ВЕЋИНА да – казала је
Дугана. – Стриц Запах и тетка Бур
толико су се обрадовали да су непре-
стано кишили. Али тетка Магловина...
Рецимо да сам јој сад ЈОШ МАЊЕ
драга.

Снешко је на то звизнуо. – То баш и
није лепо.

– У реду је – одвратила је Дугана са
осмехом, а оба ока су јој

блеснула, и плаво и љуби-
часто. – Зато што ћу јој
показати да могу да будем
моћни дугоносац и шти-
тим Земљу и небо. А уз то
ћу бити и СЈАЈНА истражи-
вачица Земље!

Замахнула је песницом увис, на шта је кроз крошње пролетела Олујчица боја.

Дугана је направила гримасу. – Морамо само прво да научим да КОНТРОЛИШЕМ своју моћ – додала је, мрштећи се на песницу.

Сви су временосци имали некакву небеску моћ – доносили су сунце, снег, кишу, ветар, облаке, грмљавину – али Дугана се родила без икакве моћи. Заправо, нико јој с мајчине стране није имао небеске моћи *поколењима* уназад. Али кад је једном без питања отишла на Земљу, Дугана је пронашла један црни кристал и ослободила древну моћу коју свет није видео више од хиљаду година... *небеска моћ дује!* Испоставило се да је Дугана дугоносац, што значи да може да управља свим осталим небеским моћима. Или ће бар моћи кад научи да своју моћ користи како треба.

Тетка Магловина је жустро пришла Дугани и прекорно је одмерила од главе до пете. – Кад Облачић буде брао облачуљак, *ти* ћеш остати овде – просиктала је. – Хоћу да све протекне *савршено* и нећу уопште да

ризикујем да НИКАКВЕ *зудне* моћи изазову
неки проблем.

– Тетка, нема никаквог разлога за бригу. Нећу урадити ништа „чудно“ – казала је Дугана, замачавши прстима и накревевљивши се.

Тетка Магловина се намрштила. – Хм. И склони и ту твоју експлозивну мачку. – На то се окренула на пети, па одвртнула назад међу госте док ју је њен врацоблак у стопу пратио.

Снешко је завртео главом. – Ова твоја тетка је стварно пријатна као кошава зими!

– Рекох ти – казала је Дугана. – Од целе ове приче с дугом више ми уопште не верује, а сиротог Нима НИКАД није волела.

Мачкоблак се обавио Дугани око рамена и почео да преде. Ним је рођен с ретком маном да често експлодира, па није могао да се веже ни за једног облаконосца нити да буде прави облак какве људи виђају на небу. Дугана га је пронашла као мајушног како тумара сам по шуми и њих двоје се од тада нису раздвајали. Можда нису били повезани чаробним моћима, али спона љубави међу њима била је нераскидива.

Олујчица ју је стидљиво погледала. – Чула сам да твоја моћ није попут наших – прошапутала је.

Дугана је уздахнула. Мрска јој је била помисао да се остали временосци плаше њене моћи. –

Истина, моја моћ јесте мало другачија – казала је – али није због тога *стравна*. Уместо да као Сметана облачарском куком правим лепе облаке,

ја својом палицом правим шарене дуге. – Дугана је извукла своју дугачку златну палицу, коју

је носила на леђима провучену кроз ремење на прслуку које јој је пришио Снешко, врсни кројач.

– А шта раде дуге? – упитала ју је Олујчица, пришавши јој ближе кад се Сметанаместила Дугани на крило очију раширених од узбуђења.

– Па, могу својом моћи да управљам туђим небеским моћима – казала је Дугана. – То ти је

као да имам СВЕ небеске моћи! А то стварно угодно дође кад је нека стихија у близини...

знате ко су стихије, је ли?

Сметана и Олујчица су жустро заклимале главом.

– Стихије се *тагне*. Изазивају НЕВРЕМЕ, праве ТОРНАДА и страшне МУЊЕ и град који

је велик као ЈА! – испалила је Сметана као из топа.

– Тачно тако – казала је Дугана. – Веће времепствораца пажљиво планира време на Земљи, али стихије га кваре. А ја својом дугом могу да преземем контролу над моћима стихија и да њихове непогоде претворим у нешто добро. – Дугана је застала. – Па, то ћу моћи кад се сасвим извештим.

– То је дивно – рекла је Сметана са широким осмехом на уснама. Окренула се ка другарици. – Видиш, рекла сам ти да Дугана није страшна.

– Али ако су дуге тако добре, зашто их никад пре нисмо виђали? – упитала је Олујчица.

– Небесје је *некад* имало много небеске моћи дуге – казала је Дугана – али ју је пре хиљаду година једна УЖАСНА стихија преотела и заточила. Звала се Торнадија Вихор.

Сметана је цикнула, а Олујчица крикнула, па испустила ТУУУ, које се *није* огласило из њеног ветреног рога.

– Мама нам је причала о њој! – прошапутала је Сметана. – Али зашто је она била тако зла? И како си ти сад добила сву небеску моћ дуге?

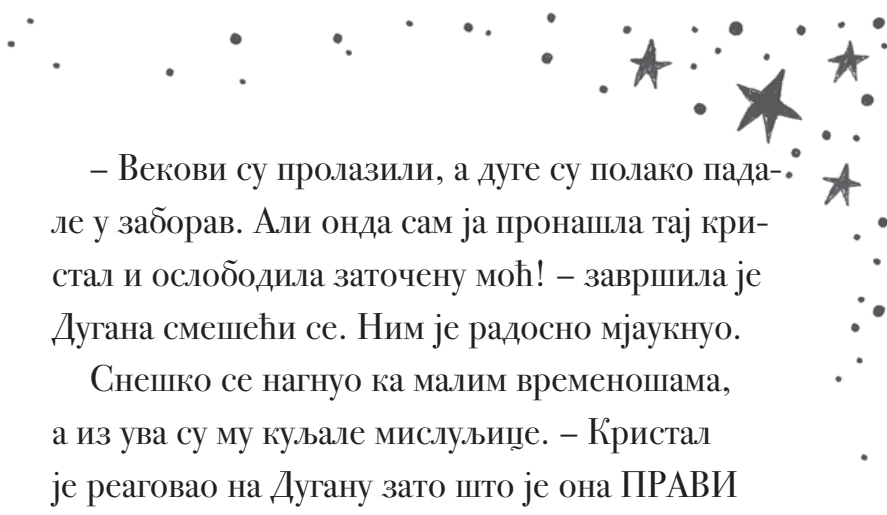
Дугана се стресла иако је напољу било топло. Торнадија је била једна од најопаснијих стихија откад је света и века и баш је због ње Дугана рођена без икаквих небеских моћи.

Дугана се нагла ка малим временошама. – И Торнадија је некад била дугоноша – казала је стишавши глас. – Али она је решила да своју моћ користи да чини ЗЛО. Торнадија се удружила са осталим стихијама и створила ОГРОМНУ олују која је трајала стотину година.

– То је УЖАСНО! – повикала је Сметана, прививши свог совоблака на груди. Олујчица је нетремице гледала у Дугану и упијала сваку њену реч.

Дугана је наставила: – У ноћи помрачења пре више од хиљаду година, кад су сви дугоносци играли око најстаријег дрвета на свету, Торнадија је *уништила* то дрво. Оно је испустило материју која се зове срж таме и која је УПИЛА *сву* небеску моћ дуге и претворила је у велики црни кристал.

Девојчице су је слушале зинувши од чуда и исколачивши очи.

– Векови су пролазили, а дуге су полако падале у заборав. Али онда сам ја пронашла тај кристал и ослободила заточену моћ! – завршила је Дугана смешећи се. Ним је радосно мјаукнуо.

Снешко се нагнуо ка малим временошама, а из ува су му куљале мислуљице. – Кристал је реаговао на Дугану зато што је она ПРАВИ потомак давно изгубљеног клана дугоносаца.

– Хоћу да видим твоју небеску моћ дуге! – повикала је Олујчица.

Дугана је набрала нос, па се насмешила. – Ох, добро. Али само МАЛЧИЦЕ!

Сметана и Олујчица су заклицале. Одрасли гости на забави су ћаскали и нису их примећивали. Дугана је била уверена да ће се извући с једним малим триком. Шта може да крене наопако...?

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ПУФ!

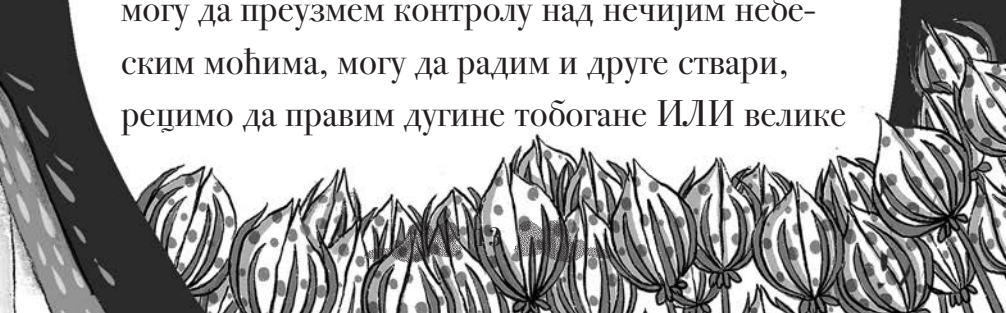
Дугана је проверила да ли је тетка Магловина негде у близини и уверила се да њени родитељи и даље ћаскају с гостима на другој страни пропланка. Потом је стисла палицу и заузела позу.

– Шта ћеш да урадиш?! – упитала је Сметана, сва цептећи од узбуђења.

– Хм, питам се који дар дуге да употребим – наглас је размишљала Дугана. – Не знам их баш много, засад...

– Дар дуге? – зачудила се Сметана. – Је ли то неки поклон?

Дугана се закикотала. – Није баш. Осим што могу да преузmem контролу над нечијим небеским моћима, могу да радим и друге ствари, рецимо да правим дугине тобогане ИЛИ велике

дугине мехуре. То су дарови дуге. Прошле недеље сам научила да чиним СМАЊИВАЊА!

Сметана је цикнула. – Ооо! Можеш ли да направиш да наша облачаста бића буду скроз мала и слатка?

Њен совоблак је хукнуо у знак слагања. Олујчица је скакутала у месту и радосно махала својим ветреним инструментом.

Дугана се дубоко замислила. – Само сам га једном испробала на Ниму – казала је. – И пошло ми је за руком... па *мојла бих* још једном да пробам!

Дугана је протеклих неколико недеља много времена провела учећи о разним даровима дуге. Сваки дугоносац који је икад постојао родио се с још једном додатном способношћу званом *дар гује*. И обично је носио име по том дару.

Дугана је уживала гледајући разна имена древних временосаца и покушавала да погоди који је дар ко имао. *Дуја Тобојан* је стварала дуге траке боја да се њима пренесе с једног места на друго. *Дуја Премојтај* је својим даром могао

да премота време уназад за минут – што је врло згодно да избегнеш гадну муњу неке стихије!

Дугану је, међутим, највише занимао дар *професора Дује Браге*. Питала се какве ли везе *браге* имају са дугама и временским приликама. Шта ли је професор могао да ради с тим даром? Била је сигурна да ће једног дана то сазнати.

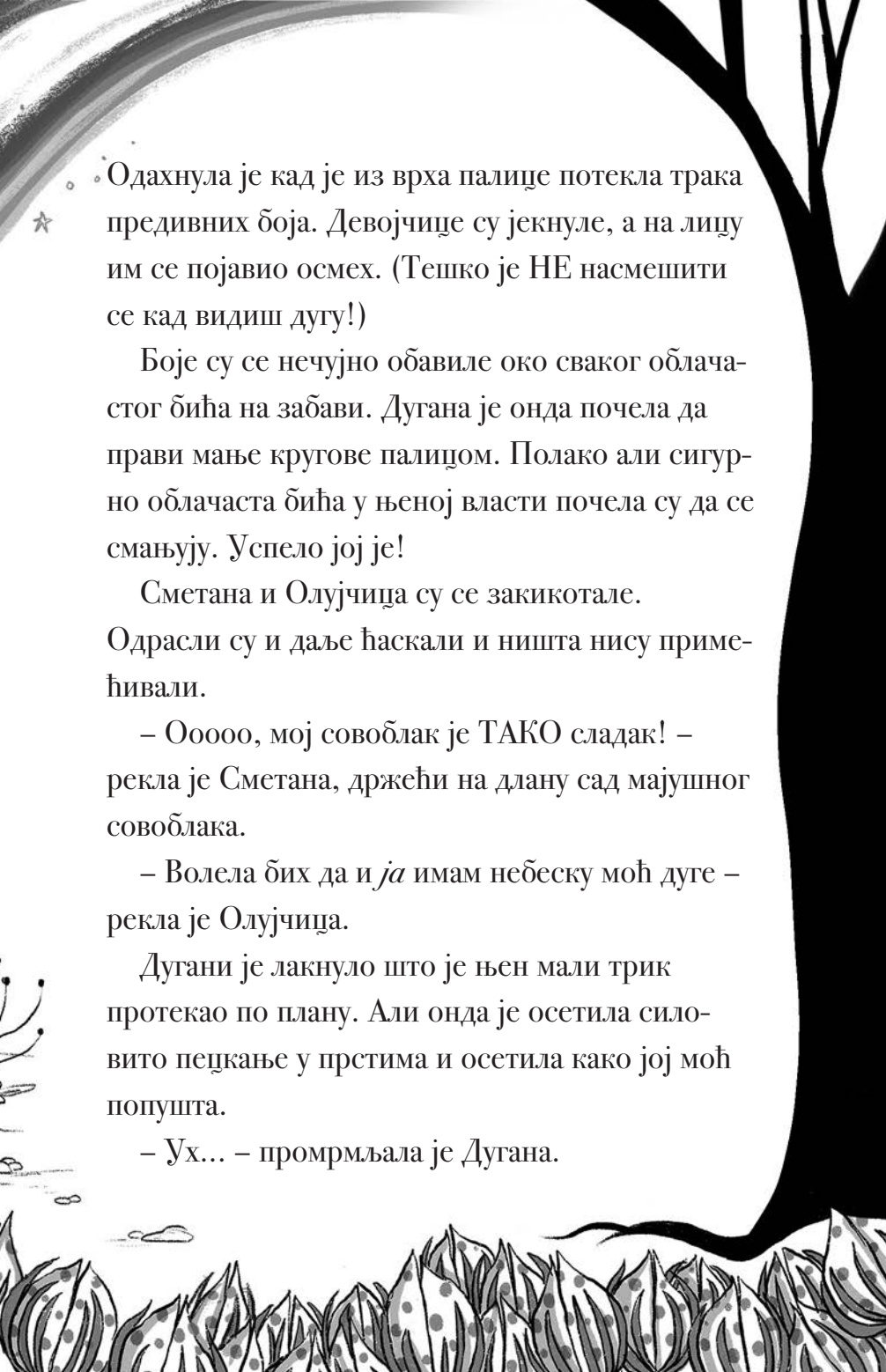
Сваки је дугоносац имао свој јединствени дар и да дугоносци нису нестали, онда би и Дугана имала свој јединствени дар (често се питала шта би то било!). Али кад је уништила црни кристал, Дугана је добила небеске моћи дуге ЦЕЛОГ КЛАНА, што значи да није имала само ЈЕДАН дар, већ СВЕ. А то значи да је имала МНОГО тога да научи!

Сметана и Олујчица су је нетремице гледале. Дугана је покушавала да се сети како се изводи чаролија смањивања. Како оно беше – треба палицом да опише велики круг изнад главе, а онда да га врти у све мањим круговима?

Дугана је пружица палицу и осетила како јој прсти бриде кад је небеска моћ дуге потекла кроз њу. Почела је да је врти изнад главе.

☆ Одахнула је кад је из врха палице потекла трака предивних боја. Девојчице су јекнуле, а на лицу им се појавио осмех. (Тешко је НЕ насмешити се кад видиш дугу!)

Боје су се нечујно обавиле око сваког облача-стог бића на забави. Дугана је онда почела да прави мање кругове палицом. Полако али сигурно облачаста бића у њеној власти почела су да се смањују. Успело јој је!

Сметана и Олујчица су се закикотале. Одрасли су и даље ћаскали и ништа нису примећивали.

– Ооооо, мој совоблак је ТАКО слadak! – рекла је Сметана, држећи на длану сад мајушног совоблака.

– Волела бих да и ја имам небеску моћ дуге – рекла је Олујчица.

Дугани је лакнуло што је њен мали трик протекао по плану. Али онда је осетила сило-вито пецкање у прстима и осетила како јој моћ попушта.

– Ух... – промрљала је Дугана.

Облачаста бића су почела да подрхтавају и да се шире невероватном брзином.

– Дугана? – упитао је Снешко. – Шта се дешава?

Дугана је очајнички витлала палицом. – Изгледа да сам употребила моћ на превише облачастих бића одједном! – казала је.

Одрасли су сад *наравно* приметили како њихова облачаста бића бивају све већа и већа и **ВЕЋА**. А онда...

ПУФ!

Свако облачасто биће на забави је експлодирало.

Деца су вриснула.

Ним је пак **УЖИВАО** гледајући како и друга облачаста бића експлодирају попут њега. Његово **ОГРОМНО** ваздушасто тело весело се вртело укруг док се није упетљало у сопствене удове.

– Без панике! – повикала је Дугана иако се сама избезумила. – Све је под контролом!

– СВЕ ЈЕ ВАН СВАКЕ КОНТРОЛЕ!

– дрекнула је тетка Магловина, махнито трчећи кроз гомилу.

– У реду је, све ћу поправити! – казала је Дугана, подигавши палицу. – Покушаћу да изведем други дар дуге који сам научила! Вратићу време минут уназад.

Уперила је палицу дуге у прамичке облака на месту где су дотле била облачаста бића и затворила очи.

– Дугана, јеси ли сигурна да то знаш? – упитао је Снешко пискавим гласом.

– Не брини – одговорила је Дугана, а срце јој је бесно тукло у грудима. Затворила је очи. – Морам само у глави да премотам шта се десило, *и то уназад...*

Стиснувши чврсто палицу, замислила је сва облачаста бића како поново постају читава – пуна и ваздушаста, са целом главом. Дугана је повукла палицу уназад као да повлачи велику полуку. Осетила је како јој прсти бриде кад је у глави видеда боје. А онда је поново зачула крике.